

Popravy zrádců Hamásem v Gaze

Nedávné události v Gaze – popravy kolaborantů Hamásem – znovu rozdmýchaly intenzivní debatu v globálních médiích a na sociálních sítích. Po těchto činech se objevil známý vzorec: komentátoři spojení s narativy hasbary rychle odsuzují Palestince jako „necivilizované“ a směřují morální rozhořčení na podporovatele Palestinců za to, že tyto popravy neodsuzují s dostatečným západem. Tyto obvinění nejsou nová – jsou součástí širší strategie, která má delegitimizovat palestinský odpor a odvádět pozornost od nepřiměřeného násilí a systémového útlaku, kterému čelí Gaza a širší palestinská populace.

Stručná historie zrady

V každé válce v průběhu historie se státy snažily získat kolaboranty – jednotlivce ochotné zradit svou stranu výměnou za peníze, moc nebo přežití. Od francouzského odboje a nacistických informátorů za druhé světové války, přes vojenské operace USA v Iráku a Afghánistánu až po izraelskou okupaci Palestiny, logika zůstává stejná: zpravodajské informace jsou mocnou zbraní a zrada je jejich cenou. Gaza není výjimkou. Reakce na takzvané „zrádce“ jsou však v tomto kontextu filtrované obzvláště toxickou a pokryteckou optikou.

Pozoruhodný výběr zrádců

Po nekonečném veřejném zdůrazňování „návratu rukojmích domů“ a „nevyhladovění Gazy“ by člověk mohl očekávat, že Izrael by upřednostnil hledání spojenců, kteří by pomohli s **osvobozením rukojmích**. Realita však ukazuje na jiný záměr. Izrael **podporoval zločinecký gang**, známý jako „Lidové síly“, vedený Jásirem Abu Šababem. Tato skupina byla odpovědná za **rabování humanitárních konvojů** a **přeprodávání potravin na černém trhu v Gaze** za přemrštěné ceny. Všichni v Gaze, a mnozí i mimo ni, věděli, že **Jásir Abu Šabab byl svým vlastním beduínským kmenem vyžděděn a vyhnán**, když jeho kmen prohlásil jeho a jeho gang za psance.

To odhaluje klíčový rozpor v narativu hasbary – prohlašování péče o rukojmí a popírání použití hladu jako zbraně – zatímco současně podporuje zločinné kolaboranty, jejichž hlavním úspěchem bylo **okrádání vlastních lidí o jídlo**.

Zrada a trest

Každý stát, bez ohledu na ideologii či geografii, považuje zradu za jeden z nejzávažnějších zločinů. Za války může zrada vlastních lidí mít fatální následky – nejen pro armády a vlády, ale i pro civilisty, jejichž životy závisí na křehké soudržnosti společnosti. Z tohoto důvodu **téměř každý trestní a vojenský zákon předepisuje pro zrádce nejvyšší tresty**, často včetně doživotního vězení nebo popravy. Historie je plná příkladů. Od zacházení Evropy s

nacistickými kolaboranty po druhé světové válce až po popravu špiónů během studené války, vlády vždy hájily posvátnost loajality tvrdými tresty.

Dokonce i ve státech, které se odklonily od trestu smrti, **zrada nadále zaujímá jedinečné místo v hierarchii zločinů** – často zůstává jedním z posledních deliktů, které lze trestat smrtí. Ve **Spojených státech** federální zákon stále umožňuje popravu za zradu. V **Indii, Pákistánu a Bangladéši** zůstávají zrada a příbuzné zločiny „vedení války proti státu“ trestné smrtí. Totéž platí v zemích jako **Čína, Severní Korea, Írán a Saúdská Arábie**, kde je trest smrti pravidelně ukládán za politické nebo špiónážní obvinění. I v **Singapuru a Malajsii** může zrada legálně vést k trestu smrti. Mnoho vlád po celém světě stále trvá na tom, že zrada vlastní země je zločin tak závažný, že může ospravedlnit nejvyšší trest.

A přesto, když Palestinci trestají kolaboranty – jednotlivce obviněné z bránění humanitární pomoci hladovějící populaci – jsou vykreslováni ne jako lidé bránící sami sebe, ale jako bezprávní davy jednající z barbarství. Stejní pozorovatelé, kteří by podpořili nebo přijali tvrdý trest zrádce ve svých vlastních zemích, vyjadřují **morální pohoršení**, když Palestinci jednájí, aby ochránili své vlastní.

Vojenský stav a pokrytectví

Někteří propagandisté hasbary nyní tvrdí, že údajní kolaboranti v Gaze měli dostat spravedlivý proces. Je to pohodlný argument, zejména pro ty, kdo chtějí vykreslit Palestince jako necivilizované za reakci na zradu uprostřed války. Tento názor však úmyslně ignoruje realitu na místě: **v Gaze již neexistuje fungující soudní systém**. Po izraelské kampani ničení **nejsoú žádné soudní budovy, žádné vězeňské cely a pravděpodobně ani žádné přeživší soudci či žalobci**. Celé čtvrti byly srovnány se zemí. Ministerstva, policejní stanice, soudy – všechno je pryč. Instituce, které by normálně řešily kriminální vyšetřování a právní řízení, byly rozbombardovány na prach. V takových podmínkách je požadavek na proces u soudu nejen nerealistický – je neupřímný.

Právě proto **existuje válečný stav**: je to právní rámec navržený pro situace, kdy civilní infrastruktura již nefunguje. Válečný stav není kličkou – je to systém poslední instance, když je společnost v rozpadu. A i válečný stav, pokud je správně aplikován, **zahrnuje ustanovení o řádném procesu**, i když ve zjednodušené, vojenské formě. Nemusí to vypadat jako televizní soudní síň s právníky v oblecích, ale stále má za cíl dodržovat základní pravidla spravedlnosti – zvláště když jsou čas, bezpečnost a přežití komunity v ohrožení.

Nyní to porovnejte s **zjevným pokrytectvím** izraelského systému. Izrael rutinně používá vojenské právo **proti Palestincům po celá desetiletí**, ne proto, že by neměl funkční soudy, ale proto, že vojenské právo **dává státu větší moc a méně omezení**. Děti jsou vlečeny před vojenské tribunály. Zadržení jsou drženi měsíce bez soudu. Odsouzení jsou vynášena bez veřejných důkazů. Izraelské používání válečného stavu není o nezbytnosti – je o dominanci a kontrole.

Takže když kritici najednou objeví vášeň pro „řádný proces“ v Gaze, položte si otázku: kde byla tato starost, když Izrael uvaloval válečný stav na civilisty na Západním břehu? Kde je, když Izrael bourá palestinské domy bez soudu? Když je administrativní zadržování použí-

váno k uvěznění lidí na neurčito bez obvinění? Když jsou děti vyslýchány bez přítomnosti právníka?

Tady nejde o spravedlnost. Jde o **předstírané rozhořčení** – používání jazyka práva a lidských práv ne k ochraně zranitelných, ale k očernění těch, kteří jsou již pod obležením.

Záměrně opuštění

Ti, kdo se rozhodnou **kolaborovat s nepřítelem**, obvykle požadují **ochranu nebo evakuaci**, když válka skončí. Je to nepísané pravidlo špionáže: ti, kdo zradí, musí být koupeni – nejen penězi, ale sliby záchrany. Agenti, kteří riskují své životy uvnitř nepřátelského území, zřídka jednají z loajality; jednají ze strachu, zoufalství nebo oportunismu. A téměř vždy očekávají, že jejich páni zajistí jejich bezpečnost, když boje ustanou.

V Gaze zůstává nejasné, zda Jásir Abu Šabab a jeho gang „Lidových sil“ někdy dostali od Izraele takové záruky. Co se však zdá stále pravděpodobnější, je, že **Izrael své slovo nedodržel** – nebo že žádné skutečné ujednání nikdy neexistovalo. Zprávy z terénu naznačují, že když vstoupilo v platnost příměří, tito kolaboranti byli **ponecháni napospas**, bez vyvezení nebo ochrany, čelíc hněvu společnosti, kterou vykořisťovali.

Nebylo by to poprvé, kdy mocný stát **opustil své místní zástupce**, jakmile jejich užitečnost vypršela. Stejný vzorec se odehrál v Afghánistánu, Iráku a Vietnamu, kde tlumočníci, informátoři a milice sloužící cizím armádám byli později **ztraceni**, často pronásledováni svými vlastními komunitami jako zrádci. Pro okupanta jsou tito jednotlivci nástroji pohodlí – cenní během kampaně, postradatelní, když se cíl změní.

Postradatelné aktiva, užitečné smrti

Pokud by Izrael chtěl, mohl by zajistit evakuaci nebo jim nabídnout útočiště, ale v tomto případě se zdá, že **hodnota těchto jednotlivců byla větší ve smrti než za života**. Jejich popravy se staly užitečnými – ne vojensky, ale **narativně**. Tím, že Izrael nechal kolaboranty padnout do rukou Hamásu nebo místních milicí, zajistil, že tito muži čelí rychlému, veřejnému trestu, který pak mohl být **vyslán jako důkaz palestinské brutality**. Agenti hasbary a média využili příležitosti: grafické obrázky a videa byly sdíleny, morální pohoršení vyrobeno a hlasitě položena otázka – „Proč to palestínští podporovatelé neodsuzují?“. Nešlo jen o opuštění. Byla to **propagandistická oběť**.

Strategie sleduje známou logiku: vykreslit Palestince jako iracionální, násilné a inherentně neschopné dodržovat „civilizované“ hodnoty, jako jsou spravedlivé procesy a lidská práva. To umožňuje Izraeli vystupovat jako morálnější strana – i když se zabývá kolektivním trestáním, obléháním hladem a systematickým ničením infrastruktury Gazy. V tomto narativu kolaborant není osobou. Je **rekvizitou, pěšákem** a nakonec **mučedníkem pro mediální válku**, ve které musí být brutalita nepřítele vždy plně vystavena. Jeho život je postradatelný. Jeho smrt je politickým kapitálem. Co činí tuto taktiku obzvláště efektivní, je, že obrací role oběti a padoucha. Místo aby byl Izrael zodpovědný za vytvoření podmínek, které vedou ke zradě, vnitřnímu chaosu a zoufalství, může ukázat na nevyhnutelné důsledky zrady jako důkaz, že palestinská společnost je nenapravitelná.

Psychologické operace na očích

Toto není pouhá spekulace. Vlády dlouhodobě využívají **psychologické operace (psyops)** k manipulaci veřejného vnímání prostřednictvím kontrolovaných úniků, selektivního opušnění a narativního vykořisťování. Od CIA po Mosad, zpravodajské agentury chápou, že válka se již nevede jen na zemi – vede se **v myslích**, na obrazovkách a prostřednictvím titulků.

Nechat kolaboranty zemřít – a zajistit, aby jejich smrt byla viditelná – slouží několika účelům:

- **Zastrašování:** Vysílá zprávu ostatním v Gaze, kteří zvažují kolaboraci – jste sami.
- **Delegitimizace:** Umožňuje Izraeli vykreslit palestinský odpor jako brutální a bezprávný.
- **Rozptýlení:** Odvádí pozornost od izraelských válečných zločinů tím, že vyrábí kontroverzi, proti které se musí Palestinci bránit.
- **Rozdělení:** Zasévá nedůvěru uvnitř palestinské společnosti a podporuje přesvědčení, že nikdo není v bezpečí, ani mezi svými.

Selektivní rozhořčení v západních médiích

Pokud byste sledovali hlavní mezinárodní zpravodajství o válce v Gaze, mohli byste si myslet, že nejnaléhavější otázkou lidských práv je poprava hrstky údajných kolaborantů. Tyto případy – vysílané s dramatickými záběry, silně editorializovanými titulky a přísným moraličováním – dominovaly segmentům západních zpravodajských sítí, zaplavily sociální média a podnítily nekonečné debaty o údajné „barbarství“ palestinské společnosti.

Mezitím je **masová smrt Palestinců** – přes **67 600 zabitých izraelskými silami za poslední dva roky** – zpravodajsky podávána s jakýmsi byrokratickým odstupem. Pokud je vůbec zmíněna, objevuje se jako statistika pohřbená pod titulky o izraelských rukojmích, vojenských operacích nebo „infrastruktuře Hamásu“.

Tento nepoměr není jen redakční nedbalost – je to **narativní inženýrství**.

Proč poprava 6, 10 nebo dokonce 20 kolaborantů generuje více titulků než desítky tisíc civilních úmrtí? Odpověď spočívá v tom, jak mezinárodní média byla podmíněna k **humanizaci izraelského utrpení a kriminalizaci palestinského odporu**, zatímco palestinská smrt je vykreslována jako podezřelá, náhodná nebo politováníhodně „nevyhnutelná“. Smrt Palestince izraelským raketovým útokem je podávána jako přírodní jev – tragický, ale neosobní. Poprava kolaboranta Palestinci je však **morální divadlo**: příležitost pro moderátory, komentátory a politiky zpochybnit lidskost celého národa.

Toto není náhoda. Je to výsledek desetiletí **dehumanizace**, rasismu a ideologického, finančního a politického sladění západních médií s izraelskými narativy. Nerovnováha v pokrytí není o tom, co je zpravodajsky hodnotné; je o tom, co slouží dominantní mocenské struktuře.

Senzace výjimky, vymazání normy

Popravy jsou znepokojivé a zasluhují si kontrolu. Ale v Gaze jsou **výjimkou**, ne pravidlem. Izraelské nálety jsou však **rutinní**, často popisované jako „přesné útoky“, i když vyhlazují celé čtvrti. Tyto útoky zabily tisíce dětí, srovnaly nemocnice se zemí a vyhladověly populaci k masovému vysídlení. Přesto nějak **brutalita industrializovaného, státem schváleného zabíjení** získává méně emocionálního pokrytí než předvádění podezřelého zrádce válkou zničenou ulicí.

Proč? Protože narativ o kolaborantech slouží účelu: potvrzuje hluboce zakořeněné předsudky Západu. Vypráví uklidňující příběh, kde **Palestinci jsou problémem**, dokonce i ve svém vlastním utrpení. Kde Hamás – a rozšířením všichni Palestinci – jsou iracionální, pomstychtiví a nezasluhují si empatii, která je poskytována obětem jinde.

Toto není žurnalistika – je to **ideologická údržba**.

Epilog

Za poslední dva roky byl příběh vyprávěn **optikou okupanta**, ne okupovaných.

Sledovali jsme, jak kolaboranti – nástroje vnější síly – byli povýšeni na střed scény, zatímco děti pohřbené v masových hrobech se staly neviditelnými. Slyšeli jsme slovo „civilizovaný“ používané ne jako standard chování, ale jako odznak rasové a politické nadřazenosti. Viděli jsme volání po spravedlnosti překroucená na nástroje propagandy – ne k ochraně zranitelných, ale k prohloubení jejich dehumanizace.

Narativ hasbary závisí na tomto převrácení. Vzkvétá na zmatku – na přesvědčení, že kolonizovaní musí vždy ospravedlňovat svou bolest, svůj hněv a dokonce svou existenci. Když jsou kolaboranti popraveni, je to barbarství; když je Gaza bombardována, je to bezpečnost. Když Palestinci vzdorují, je to terorismus; když tiše umírají, je to mír. Morální řád, který odsuzuje bezmocné za přežití, zatímco omlouvá mocné za zabíjení, není vůbec morálním řádem – je to scénář napsaný impériem, hraný médii a konzumovaný těmi, kteří jsou příliš otupělí, aby viděli svůj vlastní odraz v ruinách.

Popravy kolaborantů jsou příznakem kolapsu – světa, ve kterém právo a pořádek byly rozbombardovány na prach.

Nejsou důkazem palestinské brutality, ale **brutality vnucené Palestině**.

Reference

- **Associated Press.** „Hamás popravil více než dvě desítky údajných kolaborantů v Gaze.“ *AP News*, 14. října 2025.
- **Le Monde.** „Tajná podpora Izraele ozbrojeným ‚lidovým silám‘ v Gaze se obrací proti němu.“ *Le Monde International Edition*, 10. října 2025.
- **Reuters.** „Klan v Gaze se distancuje od Jásira Abu Šababa kvůli obviněním z rabování a kolaborace.“ *Reuters*, 11. října 2025.

- **The Week (UK).** „Kdo jsou ‚Lidové síly‘? Uvnitř kolapsu izraelského zástupce v Gaze.“ *The Week*, 12. října 2025.
- **Úřad OSN pro koordinaci humanitárních záležitostí (OCHA).** *Zpráva o humanitárních dopadech č. 59: Hodnocení škod na infrastruktuře a správě v pásnu Gazy*. 3. října 2025.
- **Úřad OSN pro lidská práva (OHCHR).** „Zničení civilních institucí a soudnictví v Gaze.“ Tisková zpráva, 25. září 2025.
- **U.S. Code Title 18 § 2381 – Zrada.** Úřad pro tisk vlády Spojených států, platné do roku 2024.
- **B'Tselem – Izraelské informační centrum pro lidská práva na okupovaných územích.** *Mladiství ve vojenské vazbě: Izraelské vojenské soudy na Západním břehu*, aktualizace 2024.
- **Addameer – Asociace na podporu vězňů a lidských práv.** *Statistiky a právní přehled administrativního zadržování*, květen 2025.
- **Rada OSN pro lidská práva.** *Zpráva Nezávislé mezinárodní vyšetřovací komise o okupovaném palestinském území, včetně východního Jeruzaléma, a Izraeli*, A/HRC/59/73, červen 2025.
- **Associated Press.** „Ministerstvo zdravotnictví Gazy: Počet obětí stoupl na 67 600.“ *AP News*, 14. října 2025.
- **Haaretz.** „Izraelská armáda přiznává využití místních milicí v Gaze k získávání zpravodajských informací.“ *Haaretz English Edition*, 9. října 2025.
- **International Crisis Group.** *Po příměří: Fragmentace a odplata v Gaze*, Zpráva č. 248, říjen 2025.
- **Al Jazeera English.** „Hamás tvrdí, že varoval kolaboranty před popravami; Izrael od-suzuje zabití.“ *Al Jazeera*, 15. října 2025.
- **Human Rights Watch.** *Izrael/Palestina: Ukončete kolektivní trestání v Gaze*. 1. října 2025.
- **Reportéři bez hranic.** *Mediální narativy a zpravodajství o válce: Gaza 2025*, říjen 2025.